

het heeft een rode en zwarte kleur.
bij gevaar geeft het een vieze geur.
de tuinvrouw wil er zoveel als kan,
want die vele, vieze bladluizen ...
daar snoept dat gestipte kevertje van.

eerst een ei,
dan een rups.
die vreet blaadjes op
en verandert in een pop.
als die haar vleugels open slaat,
fladdert er iets
wat bloemen en tuinen nog fleuriger maakt.

met haar huisje op haar rug
vertrekt ze op reis en keert niet terug.
nooit moet ze een slaapplek verzinnen.
als ze moe is, slijmt ze gewoon naar binnen.

trekken schuiven trekken schuiven trekken
hoe hij doof en blind onder de grond toch zijn paadje vindt.

naar dat beestje moet je speuren en kijken.
want gaat het uit wandelen op een tak ...
dan zal het daar op lijken.

met duizenden wonen ze samen
en iedereen heeft eigen taken.
hun voelsprietten kunnen praten.
hoor ze maar klagen:
'wij moeten zoveel klussen klaren,
de koningin moet alleen eitjes baren.'

hun naam is wel gek!
plassen ze in bed?
je kan ze ontdekken
op vochtige plekken.
waarom ze niet in de zon mogen?
omdat ze dan snel uitdrogen.

haar vleugels slaan van zoem, zoem, zoem.
haar tong haalt nectar uit een bloem.
daar maakt ze honing van,
die een imker oogsten kan
voor een zoete boterham.

vieze en vuile
jassen en dassen,
rokken en sokken,
doeken en broeken,
kunnen door dit *poeder*
weer netjes hun plek
in de kast opzoeken.

eerst graantjes, dan gemalen.
samen met melk, suiker en ei
kan je daar een pannenkoek uit halen!

geen bot maar een graat,
geen been maar een vin.
en olie en tomaat ...
daar zwemmen ze in.

ze wonen in een pakje,
een doosje of een zakje.
ze kraken zo krokant,
en van de ronde
knabbel, knabbel, knabbel ...
je een zoet vierkant.

hij bezit vier verschillende jassen:
groen, geel, rood en oranje.
in zuiderse gerechten zal hij
heerlijk en kleurrijk passen.

je kan ermee betalen,
en alles wat je graag wil
zomaar uit de winkel halen.
van die rondjes en briefjes,
krijg je die laatste het liefste.

en allemaal
kijken ze wit en zuur
door de glazen muur
van hun bokaal.

eerst heeft hij
een klokhuis waar pitten in zitten,
een kroontje, vlees en een steel,
een vel in rood, groen of geel.
in blik is van die vruchten
niets meer heel.

als je jarig bent,
prijkt hij op je hoofd.
je hebt het naar je zin,
want die dag lijkt je net
een koning of een koningin.

dat kleine, ronde dingetje
met een diamant
past vast aan een hand,
en zal schitterend staan
aan die vinger met zijn naam.

hoe meer, hoe gekker.
rond je pols zitten ze lekker
als een muziekinstrumentje
dat kan rinkelen, tinkelen
en bedelen om een centje.

'daarvoor prikt men gaatjes in de oren.'
'en kan je dan minder goed horen?'
'nee! grote en kleine mademoiselletjes
pronken graag met juweeltjes in hun lelletjes.'

---0---0---0---0---0---0---
--- groen --- geel --- blauw ---
zitten netjes aan een touw
en zegt dat touwtje krak,
dan dansen ze in het rond
op de grond.

heel lang of minder
haken <> haar <> schakeltjes <> in <> elkaar.
met goud of zilver
versiert zij de hals van hem of van haar.

daarin woont de tijd,
die in uren en minuten
alsmaar verder glijdt.
de grote holt sneller,
de kleine loopt wijzer
tijdens hun tikwedstrijd.

die prikspeld heeft letters aan.
en als je al kan lezen,
staat daar een naam.
zodat iedereen weet
hoe jij heet.

